

KURJER LITEWSKI

W WILNIE W PIATEK DNIA 8 MARCA X. S. 1818 ROKU.

WIADOMOSCI KRAJOWE.

Gazeta, *le Conservateur Impartial*, zawiera z Petersburga pod 25 lutego: „Cesarz Jegomość, w nagrodę gorliwości JW. *Dmitrjewa*, dawniejszego ministra spraw dliwości, mianował go prezydentem Komisji wsparcia zruynowanych przez nieprzyjaciela, ustanowionej w Moskwie dnia 30 sierpnia 1816 roku.

Rzeczywisty radca stanu, *Willamów*, sekretarz N. Cesarzowej Jęomości, *Maryi*, mianowany radcą tajnym.

Donoszą z Moskwy, że Cesarz Jmć, w towarzystwie Najjaśniejszej Familii, odwiedził Instytut pamienn orderu s. *Katarzyny*. Po mszy s. Najjaśniejsze Osoby udały się do sali, w której się znajdowały uczennice, otaczające gronem popiersie Najjaśniejszej Opiekunki swojej, która przedstawiała je Cesarzowi Jmci.

Cesarz Jmć wyjechał z Moskwy do Warszawy, d. 20 t. m.

Rzeczywisty radca stanu, *Turgieniew*, mianowany honorowym członkiem Cesarskiej Akademii nauk.

Wyszukiwanie starożytności w Rosyi południowej.

Hrabia *Langeron*, Jeneral Gubernator Nowey-Rosyi, zatrudnia się pracowicie przedmiotami, które mogą przynieść nie małe pożytki, co do postępu oświecenia publicznego w rozmaitych jego gałęziach.

Nauka starożytności winna mu będzie wiele naciekawszych odkryciów w okolicach dawnego *Panticape*, a dzisiejszego *Kercz*, niegdys stolicy posiadłości Europejskich *Mitrydatesa - Eupatora*, i gdzie dotychczas widać jeszcze siedzenie, wykute w skale, nazywające się przez podanie, *Latarnią Mitrytadesa*. — Po wielu wyszukiwaniach i odkopywaniach czynionych z rozkazu Hrabiego w rozmaitych gróbach i kryjówekach tej strony, pod kierunkiem Pana *Dubrues*, niegdys officera w woysku *Condé* i kawalera orderu s. *Ludwika*, teraz zaś użytego do kopalni solnych w *Kercz*, uczyniono już początek zbioru drogiego, złożonego z naczyn starożytnych rozmaitej wielkości, z których wiele jest naydoskonalszego dzieła i dobrze zachowanych, równie też kilka popiersi dawnych i ostatki posągów starożytnych, tudzież drobniejszych rozmaitych sprzętów, pierścieni, ulamków broni, i t. p. Wszystko to, ochoczemu, a szczególniey światłemu badaczowi starożytności, poda powód do czynienia dalszych wyszukiwań, których skutki tém pożyteczniejsze być mogą, iż mają za przedmiot ziemię, którą nazwać można klasyczną, składającą teraz część Cesarstwa Rosyjskiego.

Hrabia *Langeron*, chcąc z pewnością oznaczyć miejsce starożytnej świątyni *Dyanny*, tak sławnej, w czasach bohatyryjskich przez historią *Ifigenii* i *Orestesa*, sam się zajmował sprawdzeniem na miejscu opisów *Strabona*, a po nim JW. *Siestrzeńcewicza Bohusza*, Prymasa kościołów Katolickich w Rosyi, czynionych o miejscu takowem. Wyszukiwania Hrabiego dowiodły, że dokładne oznaczenie położenia świątyni pomienionej niepowinno żadnej podlegać wątpliwości, i które można z pewnością wskazać o 104 *stai* (stadess) około 25 wiorst czyli 6 mil francuzkich od dawnego miasta *Inkerman* (*Ctenos* u *Strabona*), a o wiorst 20 od

nowego *Sewastopola*, blisko okopów dawnego ogromnego *Chersonezu Heraktidskiego*, którego wąskie ulice od dziesięciu do 15 wiorst mają długości w linii prostej, i gdzie dotychczas jeszcze można widzieć ślady kościołów i innych gmachów publicznych.

Przyładek, na którym była zbudowana ta starożytna świątynia, zataczając się klinem do morza, wznosi się nad jego powierzchnię, więcej 40 sążni. U spodu tej góry nadmorskiej, sterczą dwie skały w kształcie ostrosłupów podługowatych, na które, jak rozumieją, wyrzucano trupów ofiar nieszczęśliwych, zabitych na oltarzu *Dyanny* na mocy krwawego prawa *Toasa* okrutnego.

Przy tych skałach, na równi prawie z powierzchnią morza, znajdują się obszerne i głębokie pieczary, które, jeżeliby można było wierzyć całej historii *Ifigenii*, wybornie mogły służyć za schronienie *Piladesowi* i towarzyszącej mu zbrojnym. Dotychczas jeszcze są ślady drogi, która z jaskiń rzeczonych prowadziła do świątyni. — Widoki miejsce tych dzikich, gdzie z jedney strony nie widać, jak morze częstokroć wzdęte, z drugiey horyzont zakończony smutnymi i czarnymi górami *Balaclowa* (niegdys *Simbolan*) niemożliwie niepowiększyć żalów *Ifigenii* po stracie na zawsze swej rodzinnej ziemi, rokosznych okolic *Argolidy*. — O wiorstę od dawniej świątyni jest klasztor s. *Jerzego*, niedawno założony. — Co dzień jeszcze znajdują tak w ruinach dawnego *Chersonezu-Heraktidskiego*, jak i w okolicach *Fanagoryi* dawniej, a dzisiey *Tamanu*, rozmaite niedale, jużto bezimienne, już bite za królów *Bosphorskich*, z których miłośnicy niekiedy starożytności posiadają znaczne zbiory. — Między innymi, Senator Hrabia *Seweryn Potocki*, miłośnik numizmatów, ma zbiór naypiękniejszy; nie mniej piękny w tym przedmiocie posiada zbiór Pan *Blaramberg*, Inspektor jenerałny cel *Odesskich*, którego gabinet zawiera zbiór nayrzadszy starożytnych medalów *Olbijskich* czyli *Olbiopolskich*, z których piękną kolekcją z 700 medalów *Olbijskich* i *Rzymskich* złożoną, ofiarował w darze do gabinetu liceum *Richelieu*. (z *Inw. Rusk. Pol.*)

KRÓLESTWO POLSKIE.

Z Warszawy dnia 10 marca. Dla uzupełnienia składu Izby Obrachunkowej Królestwa Polskiego, Dekretem Najjaśniejszego Pana z dnia 2/15 października 1816 roku oznaczonego, Namiestnik Królewski mianował postanowieniem z daty 24 lutego r. b. na Radców Izby obrachunkowej *W. Morawskiego Józefa*, *Wasilewskiego Jana*, dotychczasowych *Assessorów* i *Swieżawskiego Jana*, dotychczasowego *Pisarza*, zostawując go przy dalszym sprawowaniu, tak czynnie i gorliwie dotąd dopełnianych obowiązków *Pisarskich* — Na *Assessorów* *JPP. Januszewskiego* i *Stárskiego*, dotychczasowych *Rachmistrzów* i klasy i *Skwarskiego*, dotąd pierwszego *Sekretarza*.

W dniu 8 b. m. była tu wielka parada wojskowa, w obecności Jego Cesarzewiczowskiej Mości Wielkiego Xięcia *Konstantego*, podczas której, po dopełnieniu uroczystego obrządku poświęcenia sztandarów, też sztandary oddane zostały nowo utworzonemu pułkowi *Guardyi Kiryssyerów Podolskich*, jako też puł-

kowi Gwardyi Ułanów Jego Cesarzewiczowskiej Mości Wielkiego Xiążęcia, które na tę paradę w najpiękniejszym porządku wystąpiły.

Dalszy ciąg wyszczególnienia Posłów, i Deputowanych na Sejm następujący, wybranych od Zgromadzeń politycznych, których Protokóły są dotąd nadesłane i przez Senat zatwierdzone.

Z Województwa Podlaskiego Posłowie, z Powiatu Łosickiego: Franciszek Obniski.

Z Województwa Kaliskiego Deputowani, z Okręgu Gminnego Miasta Piotrkowa: Józef Kaczkowski.

Za zgodność:

Sekretarz Jeneralny Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Policji

Aug. Kariski.

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

Francya

(Z gaz. berl.) Paryż dnia 21 lutego. Rozchodzi się tu pogłoska, iż Król nasz postanowił także udać się tego lata do Niemiec na przyszły kongres Monarchów, jeżeli tego okoliczności dozwolą.

Uwięziono tu dwóch ludzi, podejrzanych o zamach na życie Xiążęcia Wellingtona. Oba nosili dawniejszą wosy, a gdy ich poymano, już ich niemieli. Jeden z nich przebrany za zebraka, miał przy sobie 1500 franków. Na ulicy *de Madelaine* znalezione pistolet o dwóch rurkach, z których jedna była jeszcze nabita.

Wielu oficerów sztabowych przyjechało w tych dniach z rozkazu wspomnianego Xiążęcia z głównej kwatery wojska Angielskiego do Paryża.

Krające od niedawnego czasu pogłoski o mianowaniu nowych parów, ograniczają teraz do dwóch Marszałków, Xiążąt *Trevizo* i *Abusera* (*Mortier* i *Such*).

Niektórzy oficerowie angielscy otrzymali pozwolenie przebywania przez niejaki czas w Paryżu.

Paryż dnia 23 lutego. Dnia 17 był u Xięcia Wellingtona świetny koncert. Dnia 19 był Xiążę na obiedzie u Króla z rodziną Królewską. Dnia 21 dawał wielki obiad. Tegoz dnia zrana u posła angielskiego był zjazd i konferencya, na której znajdowali się Xiążę Wellington, Posłowie rosyjski, austriacki, hiszpański, neapolitański i pruski.

Lord *Kinnaird* (który z Brukselli uwiadomił *Sir G. Murray* o zamachu na życie Xięcia), przybył do Paryża z tą osobą, która mu najprzód rzecz tę odkryła. (Gazety nasze uwiadomiamy o przybyciu z Brukselli Pana (*Croquenbourg*). Osoba ta, jest to dobrowolny wygnaniec, którego imię nie znajduje się na żadnej liście. Kazał siebie oznaymie Lordowi; i przyrzekł odkryć mu spisek, zagrażający życiu Xięcia, wymienić i dostawić zbójcę, który od 3 miesięcy snuje się wszędzie za Xięciem — pod tym jedynym warunkiem, ażeby Lord *Kinnaird* wyjednał wolność powrotu dla trzech wygnanych jego przyjaciół, których wymienił. „Co się mnie tycze, dodał on, nie mam o co prosić dla siebie. Uzbierałem i zabezpieczyłem sobie mały majątek. Obrabiam nowy sposób życia i postanowiłem nie opuszczać tego kraju. Jesliby zaś szło o to WP, to mu do Paryża towarzyszyć będę, byle tylko Pan *de Cazes* przyrzekł, nie czynić mi żadnej trudności. Odkrycie to mogę uczynić tem spokojnie: gdyż nikogo z mojej partyi nie zdradzam.

Na kompanii u Hrabiego... rozmawiano o zabójczym zamachu na Xięcia Wellingtona. Niektórzy Ultryści frasowali się mocno, ażeby wystę-

pkę tego ich partyi nie przypisano. Jakżeby szczęśliwi rojalisci (tak siebie mianują) mogli dopuścić się tak podłego czynu? — Pani *de B...* odpowiedziała na to: „Uspokoycie się, MPanowie; nie obwiniano was o ten zamach, póki się nie dowiedzianno, że pistolet prochem tylko był nabity.“

Król mianował Jenerał peruznikiem marszałka obozowego *Carnot* (*Feusin*), brata dawniejszego dyrektora Hrabiego *Carnot*.

Dnia 18 przede mszą Posel duński oddał Królowi naszemu wstęgi orderu słonia.

Xiężna *Argouleme*, jako opiekunka Towarzystwa macierzyńskiego, przodkowała dnia 17 na posiedzeniu dam, składających toż towarzystwo, mające za cel, dawać pomoc biednym kobietom; leżącym w połogu, opatrywać ich potrzeby, i t. d.

Dnia 24 b. m. Marszałek Xiążę *Tarentu* (*Macdonald*) zda sprawę Izbie parów względem prawa o zaciągu do wojska.

Według ustawy królewskiej pod dniem 6tym b. m., publiczność Francyi może frankować lub nie, listy i pakiety do krajow pruskich, do Rossyi i Polski. Przepis ten rozciąga się także do gazet, dzienników, katalogów, prospektów, i małych pism.

Zabrano tu temi datami 14 pisemek, a ich pisarzy, drukujących, i rozdających, pociągnięto do sądu policji poprawczej. Dzis wytoczyła się tam sprawa o dwa buntownicze pisma, *Furet* i *Poëta do Iza*, których pisarze nie są wiadomi, napisane przez mieniących się Rojalistami, a zabrane u PP. *Tendron* i syna, tudzież u Pani *Desgraviers*. Poymano te trzy osoby.

Pan *Arnault* wygnaniec, autor wielu pism uczonych, i oddawna członek akademii francuzkiej, taki list do iey członków z wygnania napisał: „MPanowie! Honor tylko może zerwać węzły, ktorymi się opiekuie. Wiem, iż nasze są nierozzerwane; i z tey przyczyny, okazany mi przez was dowód tego, bardziej mię rozczula, aniżeli zdumiewa. Nie tylem może był czuły na wybor, przed 20 laty, ktorym powołany zostałem do grona waszego, ile jestem na uchwałę waszą, względem wydrukowania razem dzieł moich. Serdecznie wam za to dziękuję, i serdecznie wam tego winszuję bo zdaniem mojem, ta wasza uchwała, równie dla was, iak i dla mnie, chlubna. Na wygnaniu, a prawie w niewoli, dowiedziałem się o tym publicznym dowodzie waszej o mnie pamięci i szacunku dla mnie. W nieszczęściu, które czas powiększa, nie mogłem milszej i szlachetniejszej odebrać pociechy. Cała moja istota wzruszona przez nią została. Węcey wy mocy macie nademną, aniżeli moi nieprzyjaciele; acz potężni, przecież ani jedney łzy z oczu moich nie wycisnęli. — Jestem dla WPanów z uszanowaniem i przywiązaniem i t. d. *Arnault*.

Po przeczytaniu tego listu na posiedzeniu dnia 12 b. m. Akademia francuzka nakazała wciągnąć go do protokółu posiedzenia.

Utrzymywanie wojska angielskiego stojącego we Francyi, kosztuje na rok 855,419 funt. szterlk (34 mil: 216,780 zł: pol)

Zdaie się, iż sprawa zmyślonego Delfina: *Bruneau*, podała myśl drugiemu waryatowi do grania podobney roli. Onegdaj po godzinie 6tej wieczorem, iakis dobrze ubrany człowiek, mający 30 kilka lat, wkradł się do zamku *Thulleries*, poszedł za służącymi, ktorzy niesli potrawy dla Króla, i razem z nimi wszedł do sali jadalney, gdzie go przytrzy-

miano. Udawał się naprzód za *Karola z Nawary*, potem za syna *Ludwika XVI* i synowca Króla, z którym koniecznie chciał mówić. Zaprowadzono go do Marszałka, Xiążęcia *Billuna*, który jako Major Jeneralny odbywał służbę; ten kazał go oddać policyi. Pokazało się wkrótce, iż to był niejaki *Dufresne*, synowiec byłego ajenta wexlowego, i że od kilku lat dostał pomieszania zmysłów. Niewiadomo, czyli miał jaki zły zamysł. Zaprowadzono go jako waryjanta do *Charenton*. Przed przyjsciem do *Thuileries*, napisał list do Xiężny *Angoulême*, a gdy go wyprowadzono, obiecał 500 fr. grenadyierom, byleby go puścili.

W sprawie zmyślonego *Delfina*, Prokurator Królewski w *Rouen* wniósł dnia 17 b. m.; ażeby *Brunau*, który się za *Ludwika XVII* udawał, jako włóczęga, oszust i przywłaszczyciel znakomitego tytułu, oraz dwaj jego współnicy, zostali skazani na pięć lat więzienia, i oddanie potem pod dozór policyi, tudzież, aby każdy z nich zapłacił 3000 franków kary pieniężnej i wszystkie wydatki prawne. Stosowny do tego wniosku wyrok sądu, miał być ogłoszonym dnia 19 b. m.

W roku 1598 niejaki *Calabrese* udawał się za *Sebastjana*, Króla Portugalskiego. Schwytanego posadzono na osle, i publicznie po ulicach prowadzono, a potem posłano na galery, gdzie wkrótce umarł.

Wyszła tu siódma edycja pamiętników *Pani Manson*. Potrafiła w więzieniu napisać kilka listów, i odebrać odpowiedź na nie. Burmistrz w *Alby*, czyniąc iey z tego powodu mocne wyrzuty, oświadczył, że kaze iey zabrać papier i atrament. Na co odpowiedziała: *Czyliż nie mam krwi i płótnej będą tym sposobem pisać, co zechcę.* Przydano iey surowszego dozorcę.

Anglia.

(Z *Korr. hamb.*) Londyn, dnia 24 lutego. *Sir Charles Penrose*, Komandor angielskiej eskadry na morzu śródziemnym; pozyskał od Deja Tunetańskiego uwolnienie osady pruskiego okrętu, który w drodze z *Bordeaux* do *Bremy* na wysokości *Quessant* przez Tunetańczyka zabrany został.

Gazety amerykańskie piszą, że *Józef Bonaparte* ofiaruje nagrody dwa miliony dolarów temu, który uwolni brata jego z wyspy *ś. Heleny*.

Okręt *Waterloo*, który d. 8 października z *Madrás* wypłynął, przywiózł wiadomość, że półkownik *Fitz Clarence*, adjutant jenerałnego margrabiego *Hastings*, zszedł z tego świata. Krótko przed przybyciem *Waterloo* do wyspy *ś. Heleny*, na okręcie tym dało się uczuć mocne trzęsienie ziemi. Kapitan tego okrętu powiada znowu, że *Bonaparte* choruje na jakiś defekt wątroby. Podług innych wiadomości, znowu używa on zupełnego zdrowia. Oddział 66go regimentu siadzie w tych dniach na okręty z *Gravesand* do wyspy *ś. Heleny*.

Admirał *Pole* i kontr-admirałowie *Freemantle* i *Sir G. Cockburn* otrzymali wielkie krzyże orderu łazienego.

Skutkiem złożenia zielonego worka, komitet tajny zdawał w Izbie wyższej sprawę o terażniejszym stanie kraju i o bezprawiach jakie zaszły roku przeszłego w *Nottingham*, *Derby* &c; takowe zdanie sprawy nie zawierały w sobie nic nowego. Z uwięzionych burzycielów spokojności było tylko trzech straconych, inni zaś wszyscy wypuszczeni zostali na wolność. „Chociaż, mówił zdający sprawę, w *Londynie* i w niektórych innych miejscach, wielu się jeszcze niespokojnych znajduje, którzy skłonni są do dawnych zamachów buntowniczych, jednakże większej części niespokojnych dawno już odwaga odpadła.”

Ajent kawiarni *Lloyds* w *Buenos - Ayres*, donosi pod 9 grudnia, że *Artygas* oświadczył wojnę rządowi *Buenos - Ayres*.

W roku 1816 czysty dochód naszego kraju wynosił około 62 milionów, a w roku przeszłym z powodu ustania kilku podatków wojennych i innych, tylko około 52 milionów.

Szwecya

(Z *gaz. le Conser. Impart.*) Sztokholm, 1. lut.

Mowa Prezydenta seymu z okoliczności doniesienia o śmierci Króla.

Z największym żalem odebrał seym smutną nowinę o śmierci *J. K. M. Karóla XIII*. *Stratą monarchy*, którego panowanie oznaczone było niezaprzeczoną cechą oycowskiej troskliwości o dobro królestwa, bolesną być musi dla ludu norweskiego, i niczymby się nadgrodzić nie mogła, gdyby *Norwegia* nie była przeświadczoną, że znajdzie w terażniejszym królu, konstytucyjnym, Najjaśniejszym *Karolu Janie* czulego oycy, potężnego obrońcy, a w synie iego *N. Xięciu* następcy tronu, gorliwego tłumacza przed tronem.

Następnie Prezydent czytał przysięgę Królewską, i dalej mówił w tych wyrazach.

Zacni koledzy! Członkowie zwyczajnego *Norweskiego seymu*, przysięgnijmy uroczyście wierność, postuszeństwo konstytucyi i *Królowi Karolowi Janowi*.

Całe zgromadzenie powstało i wykonało przysięgę:

Obiecujemy i przysięgamy w duszy i sumnieniu naszym, być posłusznymi i wiernymi Konstytucyi i *Królowi Karolowi Janowi*.

Prezydent mówił dalej:

Wykonaliśmy przysięgę, błagamy w szczeroci serc naszych, o błogosławieństwo niebios dla naszego Króla.

Niech Bóg raczy zachować Króla i iego Królestwa!

Podpisano: Christie.

Rambeck.

Odpowiedź *J. K. M.* do deputacyi Stanów Królestwa, miana w języku francuzkim 19 lut.

MÓSCI PANOWIE.

Jeśli cokolwiek może osłodzić głęboką boleść, w którą mię śmierć z tytu względów poważanego Króla wtrąciła, to zapewna żalność narodu w tym smutnym zdarzeniu, żalność, której pierwszą przyczyną, byli członkowie Stanów Królestwa.

Obrońcy Państwa, Oycy ludu, Opatrzność na swoje odwołując łono, doświadczyć chciała i stałości i patriotyzmu naszego. Opatrzność, która czyta w sercu człowieka; widziała, jako żal nasz był szczery. Jey potężną dobroć będzie czuwać nad dwoma starożytnymi północy Królestwami i wysłucha gorących modłów Króla, którego optakujemy. Dziedzic miłości iego ku wam, proszę Nieba; aby mi dały moc do wykonania tego, co kochająca i uspaniała dusza tego Monarchy rozpoczęła ku waszey pomyślności.

Uznaję w tym postępku; czystość waszych ku mnie uczuć, i możecie Stanom królestwa donieść, że się przychyliam do ich żądania. Obrząd koronacyi nie ani do obowiązków; ani do prerogatyw Króla nie przysdaje; lecz poświęcając węzły, łączące go z ludem, podaje narodowi wolnemu zrzeczność, złożenia uroczystego hołdu temu, któremu nadał prawną władzę utrzymywania praw każdego obywatela. Również dla Monarchy, ten obrząd jest powodem przypomnienia wdzięczności winney ludowi, który znalazł dopetnienie swych chęci w blasku i poszanowaniu, którym go otacza.

Doznaję nader słodkiej radości, ponawiając upewnienie o przychylnych uczuciach, z którymi mnie znalazłcie ku Stanom Królestwa i w szczególności dla każdego z ich członka.

Włochy.

Ze *Włoch* 12 lutego. Na rozkaz *Papieża* rozpoczęnie się robota około naprawiania bramy tryumfalnej, wystawionej *Cesarzowi Tytusowi* w *Rzymie* po opanowaniu *Jeruzolimy*.

Nie dawno był *Papież* u *Xiędza Carovita* dla obejrzenia machiny wyobrażającej *Moyzesa*; nakazującego *Aaronowi* złożyć w *Arce* miano.

Gubernator *Rzymu*, *Monsignor Pacca*, miał nie daleko *Terracina* naradę z Sycylijskim Jenerałem *Carracasa*, końcem obmyślenia wspólnych środków przeciwko rozbójnikom.

Z *Luki* donoszą, że tam skradziono święte naczynia z jednego kościoła, i że Xiężna *Lukiejska* (*Infantka Hiszpańska*) *Maryja Ludwika*, nakazała odprawiać processyę dla przebłagania nieba za tę zbrodnię.

Jedną z gazet *Bruxelskich* donosi, że Papież wstawiał się za wygnanym Biskupem *Gandawskim*, Xięciem *Broglio*, i że tym końcem kazał podać notę bawiącemu w *Rzymie* Ministrowi *Niderlandzkiemu*, proponując w niej swoje pośrednictwo do pojednania się.

P r u s s y.

Z *Berlina* d. 3 marca. Król *Jmć* dał w przeszłą sobotę prywatne wysłuchanie szwedzkiemu Szambelanowi Majorowi *Bergenströhle*, wysłanemu do tutejszego dworu z wiadomością o śmierci Króla *Karola XIII*, i wstąpieniu na tron panującego dziś Monarchy *Karola Jana*. *Baron Taube*, nadzwyczajny Poseł i pełnomocny Minister szwedzki przy dworze tutejszym, złożył nowy list wiarygodny.

N i e m c y

(Z gaz. *rysk. Zusch.*) *Weymar*, dnia 27 lutego. Pozornie z *Weymaru* datowane, w Numerze 27 *Korrespondenta Hamburskiego* i w numerze 51 *Allgemeine Zeitung* umieszczone przysłane wiadomości tyczące się *Weymaru*, zawierają same kłamstwa, fałszywe i plotki. Nie zasługują zgoła na zbijanie. Dostęć uwiadomić publiczność, że *Radca nadworny Oken* i *Pan Dr. Wieland* nie wyjechali z *Jena*, i że tu nic nie wiemy o przywróceniu cenzury; pismo peryodyczne *Nemesis* nie jest zabronione.

H i s z p a n i a

Hiszpania postradała jednego ze znakomitszych ludzi swoich, przyjaciela użytecznych nauk, Xiążęcia *Hijar*, kawalera złotego runa, prezydenta banku *J. Karola*. Umarł on w 54 roku życia. *Bonaparté* kazał go umieścić na liście dzieł sięciu przedniejszych wygnańców Hiszpańskich, i skonfiskować jego dobra, dla ukarania za niezachwiane przywiązanie jego do rodziny królewskiej.

Pisma publiczne donoszą, że *Don Juan Walhalen*, który popisywał się często w ostatniej wojnie Hiszpańskiej, mianowicie przy zdobyciu twierdz *Monzon*, *Lerida* i *Mequinenza*, aresztowanym został dla tego, że padło na niego podejrzenie, jakoby tajnych sposobów do zaburzenia publicznej spokojności używał.

Złożono z urzędu kilkunastu Intendentów, którzy czynili przeszkody nowemu planowi skarbowemu.

Z *Madrytu* d. 8 lutego. Rozeszła się była wieść, iż nasz król pojedzie na kongres wielkich

Mocarstw północnych, ale, iż ze wszystkich Monarchów europejskich, nasi jak najmniej podrozumiemy, przeto nie wierzymy, aby Król *Ferdynand VII* temu zwyczajowi uchybił.

Ustały zupełnie pogłoski o złagodzeniu dawnych praw względem Hiszpanów, prześladowanych teraz za polityczne zdania i postępowanie.

A m e r y k a.

Jeszcze w r. 1811 przewidywał rząd północno-amerykański, iż wojna powstańców hiszpańskich w południowej Ameryce, chcących się wybić na wolność, może niekiedy szkodzić Zjednoczonym stanom. Wydał więc urządzenie, które na ówczas tajono, bo tylko służyło na przypadek i na samych domysłach polegało, a które jest następujące: — „Ze względu na położenie Hiszpanii i osad jej Amerykańskich, zwyczajnie nie mniej wpływ jaki los kraju, przytykającego do południowych granic Zjednoczonych stanów, mieć może na ich bezpieczeństwo, spokojność i handel, Senat wspólnie z Izbą Reprezentantów na kongresie, stanowi, iż Zjednoczone stany, nie mogą być wolne od obawy, aby część wspomnianego kraju, nie dostała się w moc obcego Mocarstwa. Potrzebna więc bacność na własne bezpieczeństwo zniwala do tymczasowego w pewnych okolicznościach zajęcia rzeczzonego kraju, oświadczając, iż kraj ten zajęty, będzie przedmiotem przyszłych w swoim czasie układów. Działo się d. 15 stycznia 1811 roku. „ (Następują podpisy). Uchwalała ta objaśnia zajęcie wyspy *Amelii* przez Zjednoczone stany.

ROZMAITE WIADOMOSCI

List z *Tunetu*, (w Afryce), zawiera obszerny opis ruin szczątków starożytnej *Kartaginy*, którą, *Hrabia Camille Borgia*, dokładnie zwiedziwszy, po 15to miesięcznym tam pobycie opisał. Ciekawe to pismo zawiera rozmaite, pod względem starożytności, domysły i postrzeżenia. Twierdzi autor, że teraźniejsze gruzdy *Kartaginy* są dziełem późniejszym. Nowa bowiem *Kartagina*, po zburzeniu dawnej przez *Rzymian*, w innym miejscu założona była. Dalej wymienia autor nowo podkopywane starożytności z wielką znajomością rzeczy, i przystępuje do opisanja rzędu, religii, charakteru i obyczajów *Barbaryczyków*, a kończy temi słowy: „Gruba zmyślność, fanatyczna duma, niewiedomość i chytryść, skąpstwo i rozrzućność, bezwstydy i tchórzostwo, obłudność i pochlebstwo, są rysami charakteru tego ludu. Ktoby nie chciał wierzyć, jak despotyzm i fanatyzm, naturę ludzi zmienić i poniżyć mogą, niech tu przybywa i patrzy, jak wspaniała i bogata kraina stała się pustynią w własnych zagrzebana ruinach, jak w niedźm żebraćctwie będące niewolniki, żyją w brudnych i napół rozwalonych miastach, lub pod namiotami na pół nędzy, z miejsca na miejsce przechodzą i często z głodu umierają.

Kurs wileński na assygnaty: rubel srebr. 3 r. 95 k.; dukat 10 r. 95 k.; imperyal 38 r. 40 k.

Cena zboża w *Rydze* d. 2 marca: łaszt żyta 359. 363 r. ass.; łaszt przynicy 698 1/2 r. ass.; łaszt jęczmienia 285, 289 r. ass.; łaszt owsa 258 r. ass.

Dozwala się drukować Niemczewski Prof. O. Komit. Cenz. Członek. — w Drukarni *XX Pijarów*

Jutrzejszy numer *Wiadomości Brukowych* i po nim następujące wydawane będą w kantorze *Redakcyi Gazety Kury-*

era Litewskiego, na ulicy święto-janowskiej, naprzeciw księgarni uniwersyteckiej.

DODATEK

WILNO DNIA 8 MARCA 1818 ROKU

z Urodzony Wiktor Misiewicz w dniu 21 Xbra
przeszłego 1817 Ru na Sądzie Głównym Miń. 2go Depsita-
mentu imieniem własnem i żony swej Izabelli de domo
Tomaszewskiej, przeciwko rodzonym i jej wujowi i ciot-
ce, oraz bratu mnie niżej podpisanemu, pełne fałszów,
nieprzyzwoitych i uszczypliwych wyrazów zapisal oświad-
czenie, na które ja także przez oświadczenie w Aktach
Grodzkich Pttu Wileń, teraz Ru i Mscia 9 dnia umie-
szczone, ze strony swej i wyżej nadmienionych osób
punctatim odpowiedziałem; niechając bydz tak niemoral-
nym, udelikatnym i dotkliwym tak rzeczony Misiewicz
i niechając jeszcze okazać przed całą Publicznością fał-
szów i błędów jego, acz w słabej nadziei, azali się on
w nich nie postrzeze, takowego moiego oświadczenia
przez Gazetę tym czasowie nie awizując; jednakże sto-
sownie do pomienionego swojego oświadczenia mam po-
wody uczynić to wczesne ostrzeżenie, iżby jego fałszem,
niesłusznym narzekaniem i uzaleniom nikt z czytających
lub słyszających one wiary nie dawał, z nim ani żoną je-
go tak o schedę z Sukcesyji po Jaskółdowej Skarbnik-
kowej Lidzkiej przez nich uczącą się, jako też z Exdy-
wizji Zastawskiej we wsi Szubnikach lubo na nich są-
dzoną, lecz bardziej ich dzieciom (gdy się to jeszcze przy
appellacyi wyrażoney Exdywizji zgodzi z wolą obóyga
WW Sędziów Studzińskich) należeć mającą, w żadne
zgola nie wchodzą układy; oraz iżby czy to jednego,
czy obóyga Misiewiczów wszystkie w tej mierze pro-
jekta i jakikolwiek z całym Sukcesyjnym po Jaskółdo-
wey interessem stosunek mające lub mieć mogące czyni-
noscie jako nielanalne i nieprzyzwoicie wystudowane,
nadmto ichże Zapisy i wszelkie Transzakt żadnego nie bra-
ły skutku i u nikogo najmniejszego nie zyskiwały animad-
wersyji. Dla przypomnienia zaś Misiewiczowi i dla prze-
świadczenia wszystkich jakie on miał w Wilnie wydatki,
które na ogólny po Jaskółdowej Interes tożoneimi przez
się, w swem oświadczeniu mianuję, własno-ręczną jego
notarkę (w wypisie) poniżej dołączam, a dalsze tej po-
dobne póznaję dołączyć nie zaniebdam.

Kazimierz Tomaszewski Sędzia Gran. Pttu Miń.

1: Roku tysiąc ósmset osmnastego miesiąca februa-
ryi szesnastego dnia.

Sąd Ziemi Powiatu Kowieńskiego rezolwując pro-
szbę przez W. Tadeusza Mikulicza byłego Sędziego Sądu
Głównego Litewskiego w dniu dzisiejszym z podpisem
samego W. Mikulicza w imieniu własnem i dalszego ro-
dzęństwa oraz Konsukcesorów zaślego Stefana Gąseckiego
podaną, przez którą odwołując się do uprzednio w tym
Sądzie w roku tysiąc ósmset siedmnaście, februaryi dwó-
dziestego czwartego dnia, zakroczonego wyroku zają za-
jącego licytacyą ruchomości zaślego Stefana Gąseckiego
na satysfakcyą jego wierzycieli podaney. Gdy ta licyta-
cyą skutku nie wzięła, przeto o spełnieniu oney przynios-
pr szbę Rezolucyą oną Sąd Ziemi schylając się skut-
kiem do spełnienia uprzedniego swojego wyroku postana-
wiał: aby licytacya ruchomości bez zwłoki w dniu dzie-
wianym następującego miesiąca marca rozpoczęta zo-
stała i ciągiem trwała, póki ogólna niestanapi wyprzedz-
i do spełnienia teyże licytacyi uprzednio już wyznaczone-
go, W. Tomasza Gżyńskiego Pisarza Ziemi Kowień. de-
terminuje. Zeby zaś o takowej licytacyi odbywać się w
miejscie Kownie mającey, było zawiadomienie powodem przy-
jętego przez W. Tadeusza Mikulicza obowiązku podanie
w Redakcyą Kuryera Litewskiego zaleca, zarazem iżby W.
Mikulicz osobiście lub jego Plenipotent teyże licytacyi dla
okazania rejestru wedle istotney ruchomości nadywał się
przeznacza. W Protokule podpis urzędnikow następnij:
Ziemi Powiatu Kowieńskiego Prezydent Wincenty Szu-
kacza, Ziemi Powiatu Kowieńskiego Sędzia Józef Gin-
towt, Ziemi Powiatu Kowieńskiego Pisarz Tomasz Gy-
żyński. Która Excerpt z Protokulu Sądowego pod urzęd-
ową Ziemi Powiatu Kowieńskiego Pieczęcią jest wi-
dan.

Zgodność z Protokulem poświadczają: Kazimierz Tubie-
lewicz Rejent Ziemi Pttu Kowień.

z Magistraturą powszechnęj opieki Litewsko-Wileń-
ska w roku 1817 lipca 31 dnia mając pod urządzenie swo-
je od Moskiewskiej Generalney kartowey Kantory nade-
stane różnego gatunku karty, przez rezolucyą swoją
uzysniła na wyprzedz tychże kart umowę roczną kon-
tractową z Wileńskim kupcem Fryderykiem Wagnerem
po całej Wileńskiej Gubernii, i to swoje postanowie-
nie drukiem w Kuryerze Litewskim N. 66, i następnie
trzy razy ogłosiła, gdyż z niektórych okoliczności
wspomnianego kommissyонера Wagnera Magistratura od-
lego obowiązku na dzień 7 Marca uwolniwszy, zawarła
obowiązkowy nowy kontrakt z Starozakonnym Josielem So-
łtanem obywatelami wileńskimi na wspomniany wyprzedz

kart po całej tuteyszej Gubernii i zobowiązała jego,
ażby też karty nie inaczej były wyprzedawane, jak
według opisanej na obwołutach ceny, to jest: tuzin
pierwszego gatunku po 10 rubli; drugiego po 8 rubli
trzeciego po 5 rubli, również mające złote brzegi po
15 rubli miedną monetą z tem jednak ostrzeżeniem, iż-
by ustronni kupce i dalsi targujący ludzie pod żadnym
pozorem po kramach dla przedazy tak zagranicznych
i Rossyjskich kart, jako też i fabrykowanemi pieczęcia-
mi mieć nie wazyli się. W jakowym względzie, ażby
mieyskie i Ziemskie policye rozciągały naysciślejszą
swoją baczność, JW. zastępujący mieysce Cywilnego Gu-
bernatora Wileński Vice Gubernator Groff Plater Zy-
berg uczynił z mieysca swojego naysurowsze przedpica-
nia tymże policyom z mocą nadaną odkupczykowi i je-
go kommissyonerom, że za ich doniesieniem, gdzieby tyl-
ko zakazane karty dostrzegli natychmiast o oabrania
onych wszelką pomoc za kontraktem sprzedającym
dawać obowiązane, a Magistraturze niezwłocznie do-
nosić, dla postąpienia z winnymi wedle rygoru praw
krajowych na ten cel ustanowionych. Roku 1818 Mscia
marca 6 dnia. Sekretarz Pietraszewski.

z Podaje się do wiadomości, w przeszłym miesiącu te-
razniejszego roku, nie wiadomo jakim sposobem zaginął mi
Pasport, za którym przybyłem do Wilna, dany w Ode-
sie od Konsula Austryackiego tam znajdującego się, pod
datą 28 września 1817 roku, za Nrem 142, na rok je-
den służący, na imie Chaima Malles, jeżeli ktokolwiek ta-
kowy Pasport znalazł, aby ony raczył przysłać do Wi-
lenskiej mieyskiej policyi, gdyż on nikomu nie jest po-
trzebnym i służący. Marca 5 dnia 1818 roku.

Chaim Malles.

z Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI
Samowładnego Cesa Rossyja etc. etc. etc.

Uur. Janowi Nowickiemu Guberni Sekretarzowi za
wexlem pod datą 1806 augusta 24. o duk. 90. Franciszkowi
Suchochtemu lub jego Sukcesorom za kartą roku 1807 febr.
25 o rubli sr 36, Janowi Sielickiemu za kartą pod rokiem
1806 Januar 29 o zlt. poll. 60, Józefowi Halce o rubli 6,
Antoniemu Szyrwinińskiemu za Kartą pod rokiem 1784 Xbra
5 o zlt. Poll. 200, Alexandrowi Szyrwinińskiemu za Kartą
pod rokiem 1800 Xbra 12 o zlt. poll. 240, Xdzu Spiry-
dyonowi Miladowskiemu za Kartą pod rokiem 1802 Janu-
ar. 15 o zlt. 80 i T. bitychto, i oddzielnie za kartą pod ro-
kiem 1802 Xbra 25 o zlt. 168. Franciszkowi Mezyierbwasz kar-
tą pod rokiem 1792 Januar. 24 o zlt. 94, Dominikowi Wer-
sockiemu za Kartą pod rokiem 1793 Januar. 17 o zlt. 40.
Maciejowi Szatrawskiemu za kartą pod rokiem 1794 Xbra
20 o zlt. poll. 288, Grzegorzowi Markiewiczowi za Kartą
pod rokiem 1798 Xbra 21 o zlt. 40. Antoniemu i Felicy-
annie Sierżpinkim za kartą pod rokiem 1795 Xbra 31 o zlt.
178. Tadeuszowi Hrydzewiczowi za obligiem pod rokiem
1803 febr. 6 o zlt. 360. Piotrowi Szyrwinińskiemu za Kar-
tą pod rokiem 1801 Xbra 10 o duk. 10. Janowi Worono-
wiczowi za jedną Kartą pod rokiem 1801 febr. 15 o duk-
65, za drugą pod tąż datą o duk. 71, za trzecią tegoż ro-
ku dnia 1801 o duk. 136. Melchierowi Niewiarowskiemu
za Kartą pod rokiem 1801 marca 8 o zlt. 66. Ignace-
mu Zawiszy Sędziemu Kowieńskiemu za obligiem pod ro-
kiem 1801 august 22 o rubli srebr. 100. Maciejowi Szyr-
winińskiemu za Kartą pod rokiem 1802 Januar. 1. o zlt. poll.
210. Ignacemu Walentynowiczowi lub jego Sukcesorom
za kartą pod rokiem 1803 julij 25 o zlt. 180, za drugą pod
rokiem 1800 mar. 14 o duk. 4. Stanisławowi Nowickiemu
Czeszn. Wilkom. za kartą pod rokiem 1804 Januar. 17 o duk.
5. Piotrowi Kwartalnemu za Kartą pod rokiem 1804 Xbra
2 o rubli sr. 10, i oddzielnie za dwoma listami o rubli 8
Marcyannie Krukiej Rotmistrzowej za kartą pod rokiem
1805 maja 19 o zlt. 80 gr. 15. Edwardowi Kiersnowskiemu
za kartą pod rokiem 1812 maja 17 o rubli sr. 50. De-
szczyńskiemu za biletem bez daty o rubli sr. 6. Koby-
lińskiemu za listem bez daty o zlt. 13 gr. 10. Jurszy Strá-
znikowi za listem 1811 mar. 25 o rubli sr. 21. Wereszcza-
ce za listem 1811 mar 31 o zlt. 40. Szymkowskemu za
listem bez daty o rubli sr. 10. Pelagii Rogalskiej za bile-
tem bez daty o rubli 7. Michniewiczowi za rejestrém o
zlt. 181 gr. 24. Janowi Uszakowi za rachunkiem i Kartą
w roku 1810 marca 4 o zlt. 1790 i oddzielnie za kartą w
roku 1800 Xbra 28 o zlt. 50. Stanisławowi Uszakowskiemu
za Kartą bez daty o zlt. 18. Stefanowi Szydłowskiemu
za kartą 1804 Xbra 13 o duk. 12. Adamowi Stankie-
wiczowi za kartą o zlt. poll. 28. Maciejowi Tuczajłow-
ego Sukcesorom et cunjuncunqie nominis po nim pozostałego
majątku possessorom o zlt. 24 gr. 25. Uładowi 28 listem

i kartami, o rubli 11. Józefowi Dobrowolskiemu Chor. za kartą roku 1808 Januar. 11 o rubli 15 i za drugą o zł. 100. Szyrwińskiemu o zapłacone Reyzerowi za niego podług listu duk. 105 czyli rubli 315 i złt. poll. 157 gr. 15. Woytkiewiczowi Komornikowi o rubli sr. 14 gr. 40 za Kartą w roku 1808 apr. 23. Karolowi Zylkowi za kartą pod rokiem 1809 febr. 18 o rubli 58. Andrzejowi Sakowi za Kartą pod rokiem 1809 aprila 24 o złotych 50. Szezbakowskiemu za Kartą pod rokiem 1810 marca 10 o złt. Polch 221. Sukcessorom i Possessorom majątku po zeszyłym Marcinie Sobolewskim o rubli sr. 400 za kartą pod rokiem 1810 maja 20 wydana Szelowi za rachunkiem od roku 1800 zbita 26 o złt. 116. Michałowi Bofodziezowi za rachunkiem pod tąż datą o rubli 60 a za Kartą pod rokiem 1803 febr. 5 o złt. 92 a oddzielnie za listem w teyże dacie dnia 7 febr. o rubli sr. 30 i naostatek za rachunkiem do roku 1803 febr. 7 o rubli 200 i złt. 92 Bartłojowi Kibirskiemu za kartą pod rokiem 1803 febr. 7 o rubli 20. Tomaszowi Dziemidowiczowi o rub. 8 i złt. 200. Janowi Kołędzie za kartą pod rokiem 1807 maja 20 o złt. 120. Andrzejowi Juszkiewiczowi za Kontraktem o złt. 88. Filipowi Chmielewskiemu ogrodnikowi o przebranie za Kontraktem złt. 180 Michałowi Wersockiemu o opłacone za niego przez zeszyłego Szyrwińskiego Gietzowi za kartą i ksucyą roku 1799 apr. 28 rub. sr. 300. Janowi Juchniewiczowi za kartą pod rokiem 1801 Januar. 30 o złt. Poll. 300. Stefanowi Serghinowiczowi i Antoniemu Sadowskiemu za kartą pod rokiem 1802 marca 2 o złt. 220. Michałowi Krupskiemu za wexlem pod dniem 25 gbra 1802 o złt. poll. 1680. Józefowi Hemplowi za kartą roku 1800 augusta 9 o złt. 750. Józefowi Nowickiemu i Onufremu Pawłowskiemu za kartą roku 1799 maja 6 o złt. Poll. 300. a oddzielnie Onufremu Pawłowskiemu za kartą pod rokiem 1799 maja 7 o złotych poll. 24. Józefowi Jankowskiemu za kartą 18 7 gbra 24 o złt. Poll. 560. Niemcey Staroz Josielowi Aronowiczowi za kontraktami pod rokiem 1809 gbra 5 dnia o rub. sr. 90. Szenderowi Fajkiewiczowi za kartą pod Rm 1809 gbra 26 o złotych polch 200. Bencyanowi Leybowiczowi za wexlem pod Rm 1808 apr. 2 o złotych Polch 1,000. Ickowi Judowiczowi za kartą pod Rm 1793 marca 12 o złotych polch 48. Oszerowi Chackielowiczowi za kartą pod Rm 1807 marca 14 o złotych polch 120. Mowszy Abramowiczowi za kartą pod Rm 1807 Junii 1 o złotych polch 400. Szmyle Szajowiczowi za wexlem pod Rm 1804 Januar. 24 o ezer. złotych 100. Za wexlem pod Rm 1804 febr. 3 o złotych polch 2,000. Lipmanowi Hrszowiczowi za biletem bez daty o rubli stebr. 5. Szmyle Marchielowiczowi za Dekretem Pruskim o złotych polch 598 gr. 20. Pozew przez Edyktalną Cytsocyą przed Sad Ziemski Wileński Remissą Sadu Gilgo Littgo Wileńskiego zgo Departamentu wyznaczony teraz sędzący się i na potym sędzić się mający z instancyi Michała Szyrwińskiego nieletniego i jego Opiekuna Andrzeja Wersockiego, którzy Opzall pozywają mieniac i referujac się do zapadłego w témże Ziemstwie Wileńskim Dekretu zyskaney Remissy oraz dalzych dowodów u Sadu złożyć się mających w szczególności zaś o to; iż co zeszyły z tego swiata Józef Szyrwiński objawszy majątek cały w części jedney po matce w drugiey po oycu Janie i Orzulu Szyrwińskich na żaligo spadley, nieprzewidzielnemi otoczony okolicznosci ony za życia utracił i tyle już to na towary, które zniszczeniu i zaborowi uległy, już to na spekulacye handlu, który zamiarom jego, w skutku nie odpowiedział, naciagnął dlugu, że opiekunowie dzis procedujacego nieletnego Michała Szyrwińskiego zmuszeni zostali oświadczyć Ekdywizyą, a którą Sad Giloy Littko Wileński zgo Departamentu zatwierdzajac na ostateczne oney rozszadzenie Ziemstwo Pttu Wileńskiego zdeterminował, do tego więc Sadu żalicy pozywajac obzallnych zakladaja Prozby. Szadzenia na kazdym po-zszczególnie z pozwanych summ wyzye wyrazonych z procentami i expensami prawnemi w jaknajkrótzym terminie i też summy jakie wedle prawa i regul remissy do rozdzialu między Kredytorów bydz należnemi okaza się onymize na satysfakcyą przeznaczenia, oraz o to co czatu Sprawy prozonenm będzie. S. Z. M.

Roku 1818 Mca marca 2 dnia, Wozny niżej wyrażony swiadcze, iż Kopia tą Edyktalney cytsocyi zgodną z Originalem po wyzye wyrażonych Debitorów w sprawie W.W. Michała Szyrwińskiego Nieletniego i jego opiekuna Andrzeja Wersockiego oczewisto w Redakcyi Gazety Kuryera Litewskiego dla umieszczenia oney przy teyże Gazecie podalem i o terminie stawienia się przed sądem Ziemskim Wileńskim oznaymitem i opowiedzialem.
Marcin Kuczyński Wozny Pttu Wileń.

2 Nizey podpisany powodem nabycia wiecznością Folwarku Gryszkańców w Pttcie Kowień. położonego, od JW. Heleny z Sosnowskich Szymkowskiej Sędziny Gran. Gubern., poni-waż summa przezemnie umówiona ma bydz zaliczona na Sły Jerzy Ru teraz idącego 1818 przeto, jeśli kto znajduje się z Kredytorów, aby na

dzien 22 tegoż Ru Mca Aprila w Wilnie w domu Kacyńskiego na swięto-Stepańskiuy ulicy, dla odebrania należney satysfakcyi do mnie niżej podpisanego jawił się. Dat 1818 Mca Marca drugiego dnia podpisuje się sam Aktor. Stanisław Trzemeski Regent Gran. Troc.

2 Józef i Weronika z Morykonich Bielscy Matżonkowie życzą sobie sprzedać, lub w 12stą letnią aredowną tenute, za opłatę aredowney za wszystkie lata summy z góry, oddadz w majątności Degutach w Powiecie Wilekomirskim Wileń. Gubernij z Ekdywizyi schedę wydzielaną: ktoby przeto z sąsiadujących Obywateli chciał takową schedę sptacić; lub wziac na arede, tego proszę dla ułożenia się do samey Aktorki w mieście Wilnie na Zarzeczcu w domie Michalowskiego Obywatela pod Nrem 622 mieszkajacy.

z Roku tysiąc ośmset ośmnastego miesiąca marca drugiego dnia.

Oświadczenie wespól z załobą w imieniu X Dominika Mogilnickiego Gwardyana i wszystkich XXZy Franciszkanów Holszańskich — Przeciwko — Urodzonemu JW. Antoniemu Zabie Marszałkowiczowi Pttu Oszmiań. w rzeczy następnuy. Gdy doszła wiadomość, iż urodzony Antoni Marszałkowicz Zaba postanowił wyprzedac majątek Remikiszki z Attyneucyami, włączając razem do sprzedazy znaczny część Woysznaryszek, to jest ilość do jedynastu włok wynosząca, a należącą do Funduszu XXZy Franciszkanów Holszańskich; a z takową część Woysznaryszek do sprzedazy uprojktowana, jak nieprawnie przez Antecessorów, jako i ternsznierzego Zbywoę posiadwaną; tak o tey nieprawności p swiadczą Dokumenta Klasztorowi XX. Franciszkanów Holszańskich służące; niemcey Manifesta pod różnemi datami czynione; a nayoczewisciey przez samych JW. Heronima i Heleny Koscieszów Zabow Starostów Koszańskich przekona Konwencyny Dokument Klasztorowi Holszańskiemu pod datą roku tysiąc siedmset pięćdziesiąt siódmego, dnia szóstego aprila wydany; a w tymże roku dnia dwódziesiątego dziewiątego aprila w Trybunale Głównym Litewskim Wileńskim przez tychże żeznany zab-spieczajacy (wedle Dekretu Taxatorskiego w roku tysiąc szesćset czterdziestym dziewiątym dnia szóstego Novembra zapadłego ilość Woysznaryszek, któreyto częścią XXza Franciszkanie Holszańscy doty. hezasz doozekac się nie mogli. O czém poświadcza w różnuych datach czynione Manifesta o niedotrzymanie przez JW. Zabow Konwencynego wyz pod datą wyrażonego Dokumentu; a zatum gdy XXza Franciszkanie postanowili dochodzić ubytkuy ilość gruntów Woysznaryszkich przez proceder; tak w posesyi Zabińskiey, lub też u kogokolwiek będących zasydujących się oraz i z nich w żelkich od roku tysiąc siemset pięćdziesiąt lat siódmego ubytków dopinać się prawnie zadeklarowali ninieyszą załobą oświadczyją, równie i dla tego, aby chcący nabywac majątek Remikiszki wiedzieli o tém: iż wszystkie pretensye ex vi Woysznaryszek pochodzące, są oparte w Ewikcyi na Remikiszkach. Przeto aby się niewiadomością nabywca Remikiszek nie składał, postanowitem ninieysze oświadczenie do Akt Ziemskich Pttu Oszmiańskiego zaniesć i w Kuryerze Litewkim Wileńskim dla Publiczney Wiadomości umieszcic — Takowe oświadczenie własną ręką podpisuje X. J. Dominik Mogilnicki Gwardyan Klasztoru Holszańskiego, mp. które to oświadczenie Excerptem z Protokulu Potocznege Processowego Ziemskiego Pttu Oszmiańskiego, pod pieczęcią urzędową Ziemską Oszmiańską stronie jest wydane.

Zgodno z Protokulem Processowym.

Antoni Jursha Regent Ziemski Oszm.

5. Podpisany Eksekutor ostateczney woli, so lipca 1816 r. publikowaney w trybunale, a w oryginalu zachowanej u Alexandra Engelke, Notaryusza, Maryi Felicite le Clair wdowy Torry, uwiadamia Piotra Philebert le Clair, brata przyrodniego Testatorki, iż ma przez nią wyznaczony legat dukatów trzysta wynoszący; i wzywa go: aby się po odebraniu onegoż zgłosił do Wgo Jana Borakowskiego Radczy Prokuratoruy Jeneralney Królestwa Polskiego, iako Legataryusza uniwersalnego, mieszkajacego w mieście stołecznem Warszawie; a donosi przytém że na przypadek niezgłoszenia się jego w przeciągu lat trzech legat tenże podług woli Testatorki, inne osoby zyskać mają. W Warszawie dnia 17 lutego roku 1818.

J. W. Bandtkie Dokt. Pr. Professor Uniwersytetu Królewsk. Warszaw.

2 W handlu Józefa Kopscha, znajduje się sprowadzona herbata, w różnym gatunku i cenie, funt zaczawszy od rubli 3 i t. d.

3: Rząd Gubernialny Litewsko-Wileński ogłasza: iż dla wzięcia tutejszego krobzanego zboru w arendowną tenetę z licytacji w tym Rządzie odbywać się powinney, oznaczone są jeszcze dwa terminy do pieretorki, pierwszy niniejszego Februrary 27, a drugi, i ostateczny następującego miesiąca marca 5 dnia z powodu, iż na uprzednie pierwsze dwa, nikt się nie jawił. Życzący przeto wziąć pomienioną tenetę, zechcą się jawić na wyz rzezone terminy do tego Rządu z prawem ewikcyami. Februrary 22 dnia 1818 roku.

Wincenty Ławrynowicz Sowietnik.
Sekretarz Kazimierz Nowicki.
Françoiszek Perzanowski Naczelnik Stołu.

3: Od Rządu gubernialnego Wileńskiego. Na dopełnienie odkupney zaległości, na byłych w mieście Wileńskich dzierżawach sosowego i konsumpcyjnego poboru, Wileńskich żydach: Judelu Nestelowiczu Hruszoe, i drugiego gildy kupca Szai Abramowiczu Cipoe; do 1go Nowembra 1817 roku, wszystkiego z przypadającymi półprocentami 88,019 rub. 91 $\frac{1}{2}$ kop assyg; pomieniony Rząd Gubernialny przeznaczył na przedź z publiczney licytacji mrowane domy, znajdujące się w mieście Wileń, i przeięte po ich otaksowaniu na ewikcyę, samego dzierżawcy Cipki w summie 37,500 rub., i szlachcica Franciszka Reŭkowskiego 32,750 rub assyg; a zatem życzący nabydź takowe domy, zechcą jawić się z gotowemi pieniędzmi, lub dostatecznymi ewikcyami dla licytacji; do tego gubernialnego Rządu, na terminy: pierwszy dnia 22, drugi 25, a trzeci ostateczny 28 następującego miesiąca maja. Dnia 22 febr. 1818 roku.

Sowietnik Ławrynowicz.
Sekretarz Nowicki.

3: Przy Mińskim Gubernialnym Rządzie, będzie prze dawać się z publiczney licytacji opisany za dług żydów iey gildy kupca Freniela, należący za dzierżewę przez niego Starostwa Wołkołatskiego, mrowany dwópiętrowy dom z zabudowaniem drewnianem i ziemią, znajdujący się w mieście Mińsku, oceniony 4,500 rub. ass., na którą przedź naznaczaia terminy terażniejszego 1818 roku: pierwszy 10go, drugi 12, a trzeci ostateczny 15 dnia miesiąca marca; życzący nabydź takowy dom, zechcą jawić się do pomienionego gubernialnego Rządu sami, lub ich umocowani plenipotenci, na oznaczone terminy licytacji. Dnia 6 febr. 1818 roku

Sekret. Felicjan Arcimowicz.

3: Od Mińskiego gubernialnego Rządu ogłasza się: iż w tutejszey Skarbowey Izbie na wzięcie w dzierżawę do 1819 roku, w miastach Borysowie całego, a w Moryzru połowę, trunkowego poboru, będą odbywać się licytacje: pierwsza 5, druga 8, a trzecia ostateczna 11 dnia miesiąca marca terażniejszego roku; zatem życzący wziąć takowy pobor, zechcą jawić się w teyże Skarbowey Izbie dla licytacji, z pewnymi ewikcyami, gdzie im będą okazane warunki. Dnia 9 febr. 1818 roku:

Sekret. Feli. Arcimowicz.

3: Od Mińskiego gubernialnego Rządu ogłasza się: iż w tutejszey Skarbowey Izbie na wzięcie w dzierżawę na 1819 rok, Ihumeńskiego gorzalczanego, piwnego i miodowego odkupu, będą odbywać się licytacje: pierwsza 5, druga 8, a trzecia ostateczna 11 dnia miesiąca marca teraż. roku; zatem życzący wziąć takowy odkup, zechcą jawić się na takowe licytacje z pewnymi ewikcyami do teyże Skarbowey Izby gdzie im będą okazane warunki. Dnia 9 febr. 1818 roku.

Sekretarz Arcimowicz.

3: Od Mińskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się: iż z przyczyny nieukończenia budowy Skarbowego mrowanego składu, w mieście Bobruysku znajdującego się, przez Podradczykow: Stuckiego goiey gildy kupca, Jankiela Naleiewa; mińskiego mieszczanina Borucha Rozemberga, będzie przedawać się w tutejszym Gubernialnym Rządzie wyżej wspomnianych podradczykow, mińskiego mieszczanina Borucha Rozemberga, drewniany dom, znajdujący się w mieście Mińsku na ulicy franciszkańskiej, z przynależącym do niego zabudowaniem, oceniony 800 rub sr. na przedź takowego domu naznaczaia terminy licytacji na następujących kontraktach: pierwszy 10, drugi 11, a trzeci ostateczny 12 dnia miesiąca marca teraż. 1818 roku, zatem życzący nabydź takowy dom, zechcą jawić się do pomienionego gubernialnego Rządu, dla licytacji sami, lub umocowani od nich Plenipotenci, z dostatecznymi ewikcyami. Dnia 5 febr. 1818 roku.

Sekret. Felicjan Arcimowicz.

3: Magistrat miasta Wilna zająwszy się słuchaniem sprawy Exdywizorskiej zeszłego Johana Efraima Frohlanda obyw. Wileń. dla następnego oney rozbioru przez rezolucyę w dniu 22 bieżącego miesiąca Februrary ter. 1818 roku zaferowaną; postanowił uwiadomic wszystkich do majątku zeszłego Frohlanda mających pretensye kredytorów i wszelkiego tytułu pretensorów, izby niezwłocznie sami lub przez plenipotentów ku dowodzeniu swych pretensyow w poobiednich sessyach sub amissione causae jawili się; i że bez żadnych dalszych Dylacyow, całą sprawę dla położenia oczewistego wyroku iak narychley Sąd Magistratu Wileń. wspólnie z Członkiem powiatowym na tę sprawę delegowanym weźmie do namowy. O czem dla wiadomości Interessowanych osób trzykrotną awizacyę do Gazety Kuryera Litewskiego podate. D. 23 febr. 1818 roku.

J. Święcicki P. B. M. W.
M. W. Regent S. Misiewicz.

3: Sąd Taxatorsko-Exdywizorski na majątek zeszłego Wileń. Gubern. Strapczego Jana Stawińskiego przeznaczony, w terminie z okładu przypadłym dnia 14go tego mca w kontynuacyi przystępując do poruczoney sobie czynności, gdy uważa, że od dnia pomienionego dotąd żaden z dalszych kredytorów do niniejszey sprawy należących, przed tym Sądem niejawił się, a inni stawiający niemieniem dostateczney gotowości do oddania całego wicie sprawy do namowy oświadczyli się; zatem postanowił ostatecznie tak zeszłego Wileń. Gubern. Strapczego Jana Stawińskiego, iako też zeszłego Wileńskiego Ziem. Pisarza Ignacego konczy Kredytorów i Pretensorów, oraz dalszych osób przez postanowienie Wileń. Włownego Sądu 2go Depar. do niniejszego Sądu po rozpoznaniu ich stosunkow odestanych uwiadomic; izby oni nieodmiennie przed 8 następującego mca marca ter roku; przed Sądem niniejszym jawił się gdyż w dniu dopiero wyrażonym niniejszą konkursową sprawę oczewiscie weźmie do namowy, oraz dla niestawiających na ich pretensye wieczną amissyę przeznaczy. Działo się w Wileń roku 1818 mca lutego 22 dnia.

Jan Ciechanowiecki Prezydujący.
Michał Sawicki Prezydent Grodz. Wileń.
Karol Misiewicz Sędzia Grodzki Uszm.

3: Sąd Taxatorsko-Exdywizorski Remissą Sądu Głogo Litto Wileńskiego 2go Departamentu Gubernii Wileńskiej na domiar przyniesienia satysfakcyi Kredytorom JW. Piotra Zienkowicza Chorążego b Pttu Oszm. przeznaczony; w terminie z Dekretu Remissyynego do dóbr Równopolie zwane w powiecie Oszmiań. położenie mające zjechał, Jurzydykcyę Sądow Exdywizor. zreasumował, a w kolei dalszey na wszystkich stronach w sprawę konkursową wchodzących, komportacyę papierow do Kancelaryi Ziemi Oszmiańskiej uznał, i spełnić oną za cztery tygodnie od daty Dekretu zalecił, akta Inkwizycyi kalkulacyi i weryfikacyi, z kim przynależy przeznaczył; i termin expedyowonia przed oczewisto w dniu 14 maja 1818 roku ude terminował; pomiar dóbr ogólnych Konkursowi uległych przeznaczył; Sąd swe Exdywizorskie do dnia 20go 7bra terażniejszego 1818 roku odraczył, w którym terminie, aby wszyscy Kredytorowie i Pretensorowie ze swemi stosunkami do dóbr konkursowi uległych sub amissione causae sami osobiscie, lub przez swych prawnie umocowanych Plenipotentów z dowodami jawili się przez trzykrotną awizacyę Kuryera Litewskiego zawiadomic; postanowił

Stanisław Drzewicki Pisarz Ziem. Pttu Wileń. Exdywizor.
Regent Exdywizorski Józef Paszkiewicz.

5 Niżej podpisany czynię niniejsze ostrzeżenie, z okoliczności następney: Żyd Judel Nestelowicz Gruszkow, w 1813 Febr. 9 na oblig rubli srebr. 300 Janowi Bobrowskiemu zawiniwszy; dotąd takowey należności w kapitale i procencie nie opłacił: jakowa nierzetelność Gruszki, zmusiła W. Bobrowskiego do przelania obligu z całą należnością; którey, równie i ja uzyskać niemogąc, teg Żyda pozwałem do Magistr. Wileń. gdzie nim przypadł aktorat W. Floryan Kwinta Podkom. Brasław., z wyrażonym Żydem, o pretensye czyniąc układ, Zydomi Gruszkowce na rubli srebr. 700 z terminem opłaty w tymże roku 7bra 29 w miesiącu Febr 21 dnia wydał oblig, a Gruszkow z pretensyi kwietował: a tak doszedziwszy funduszu Żyda Gruszki, na nowo po Zyda Gruszkę i W. Kwintę przymuszony zostałem na rubli srebr. 700 drugi pozew z arestem do Magistratu wynieść, i oczekiwać sprawy: nim ta przypadnie, gdyby tento Gruszkow, wedle swego zwyczaju nie uwiódł kogo, i rubli 700 arestowanych komu nie przelst, przez niniejszą awizacyę ostrzegam.

Maciej Uselowicz Komor. Pttu Zawilejskiego.

1: Wedle Ukazu Jego Imperatorskiej Mości Samowładnego całej Rosyji et etc. etc.

Excerpt oświadczenia do Protokołu Potoczego Sądu Grodzkiego powiatu Grodzieńskiego w dacie poniżej wyrażający się zapisanego, na prośbę WIPana Joachima Chreptowicza Szambelana b. Dworu Polskiego i Skutkiem zasłanej na oną Sądowej rezolucyi, w dniu 21 grudnia 1817 roku pod pieczęcią Urzędową Grodzką Grodzieńską wydaną.

Roku tysiąc osiemset siedemnastego, miesiąca decembra dwudziestego dnia. Niżej podpisany oświadczam przed aktami publicznymi: iż zbieg okoliczności nieszczęśliwych, odejmujących mi sposobność uspokojenia moich wierzycieli, zmusza mnie do oddania wszelkich moich funduszów na ich uszystyfikowanie pod taxę i Exdywizją wieczystą, wiek cały pracowałem nad zapewnieniem dla siebie w późniejszych latach starości, spokojnego używania owoców starań i pracy, jakim od nasympierwszej młodości poświęcony byłem. Lecz nieszczęściem przeznaczenia moiego nie byłem szczęśliwy zjednać względy fortuny: od roku tysiąc siedmset dziewięćdziesiąt czwartego ciągle moje ściągły nieszczęścia i straty; w tym to czasie przeciągu, trzykrotnie zapracowane ruchome fundusze nieprzewidzianymi i niezamierzonymi traciłem wypadki. Dziś nachylny wiekiem przyćmił słabością zdrowia, poświęcam szczerą mój małątek na rozbiór pomiędzy realnych moich wierzycieli. Krok ten, do którego zmuszonym byłem się widzę naciśnięciem niektórych, w stanie choroby najszczęśliwszym z dni życia moiego niepowinien ściagnąć ich narzekania, czynię tyle ile mogę. Gdy ile mnie to posiadać dozwolili, to wszystko oddaję nie dla siebie wyłączać. Niech raczą iśskawie uważać kredytorowie moi, że tym tylko sposobem mogę ich uspokoić, gdy zbliżonemu do starości i dotkniętemu osmiomiesięczną obłąką chorobą; już dziś widzę odiete te wszystkie sposobności, na których dotąd przy siłach zdrowiu liczyłem, zapracować jeszcze regularne każdego z nich zaspokojenie, i poświęciłbym wszystkie starania i zabiegi, nieszczędzając siebie w pracy do końca dni moich dla wywdzięczenia się tym, którzy mnie swojej ufności, pomocy, i uczynności w potrzebach moich nie odmówili. Gdy się inaczej stało niż sobie podchlebiałem, uległy przeznaczeniu, przynoszę dziś pod wieczysty rozbiór folwark mój dziedziczny wieczysty Chreptowce, zwany w obwodzie Białostockim w powiecie Sokolskim leżący, wszelkie moje ruchome fundusze i co ma tytuł dotąd mojej własności; przedsięwzięć, o uzyskanie oznaczenia taxy i Exdywizji wprowadzić rozprawę do właściwego z folwarku Chreptowców położenia Sądu Spraw Cywilnych Białostockiego i Sokolskiego powiatów, i o tych moich zamiarach wierzycieli gdziekolwiek znajdujących się przez gazetę zawiadomić, i do przyjęcia jednoczasowej przez Exdywizją satysfakcyi, do przyzwoitego Sądu powołać postanawiam (u tego oświadczenia podpis własnoręczny zanoszącego następny) — Takowe moje dobrowolne oświadczenie własnoręcznie podpisuję: Joachim Chreptowicz Szambelan b. dwor. Polł.

Correctum Adam Siemaszko Sądu Grodz. Ptu Grodz. Rejent.

Roku 1818 februaryi 1 dnia. Przed aktami Sądu spraw Cywilnych Białostockiego i Sokolskiego powiatów stanąwszy osobiscie JPan Józef Eysymont, to oświadczenie do akt podał.

Assessor Franciszek de Ramer.

Jako jest w aktach świadczą Sekretarz Józef Maciutowicz.

1: Wedle Ukazu Jego Imperatorskiej Mości Samowładnego całej Rosyji et etc. etc.

UUr. Tomaszowi Gorlewskiemu Rotmistrzowi zastawnikowi byłemu majątku Chreptowców, adopiero posesorowi tradycyjnemu Jerzemu Fiedorowiczowi, Karolowi Tokaczewskiemu, Szalewiczowey Bohuszewiczowey, Antoniemu Wintersztęynowi kupcowi Warszawskiemu, Józefowi Gralfowi Paris w Galicyi Kazimierzowi Narbutowi w Królestwie Polskim mieszkającym Tomaszowi Reyzerowi Antoniemu Lubowickiemu Jakubowi Adamowiczowi Sędziemu Ziem. Ptu Grodzień. Antoniemu Grodkowskiemu, Mowszy Kupcowi Grodzień. Kupcowey zwsney Warszawska w Białymstoku będący Tomaszowi Łazarowiczowi Kassierowi Brzeskiemu orsz dalszym Kredytorom i Pretensoram Pozew przed Sąd spraw Cywilnych Białostockiego i Sokolskiego Powiatów z Instancyi Ur. Joachima Chreptowicza Szamb. Błgo dworu Polskiego w referencyi do oświadczenia w roku przeszłym 1817 Xbra 20 w aktach Grodzkich Ptu Grodzień. umieszczonego a w roku terażniejszym 1818 febr. 1 dnia do akt Sądowych spraw Cywilnych Białostockiego i Sokolskiego powiatów przeniesionego, w którym stan opisujący sytuacyi ze zbiegu okoliczności nastęły nieczyniacy inney nadziei uspokojenia swych Kredytorow jak tylko przez oddanie pod prawny szacunek i wieczysty rozbiór majątku Chreptowców dziedzicznego w Powiecie Sokolskim obwodu Białostockiego położonego, orsz wszelkiego tytułu ruchomego, gdy Złoty słabością zdrowia i wiekiem nachylny niezamądzić iśskawym swym Kredytorom innego źródła do zaspokojenia, jak wszelki swój fundusz oddaję pod

wieczysty rozbiór i tym celem Obżłtłych Kredytorow Pretensoram pozywa i prosi Sądu o uznanie taxy i Exdywizji majątku Złgo Chreptowców; o oznaczenie tam rozdzielowego Sądu z przepisaniem onemu prawnych reguł, o uznanie komportacyi wszelkich obligow, kart Rachunkow, i wszelkich dowodow, orsz Dekretow pretensarstwo okazać mogących i należność Złtmu wyswietlających do przyjęcia jednoczasowej satysfakcyi i rozprawy w Sądzie Exdywizorskim z zastrzeżeniem aby Obżłtni do inneych Jurydykcyow Złdego pod ewokacyą niepowoływali, obowiązując, Sąd Exdywizorski do swizacyi przez Kurjera Litewskiego dając wiedzieć Obżłtłym Kredytorom i Pretensoram do stannosci w Exdywizji a osobno z Ur. Gorlewskim Possesorem tradycyjnym o uznanie aktow inkwizycyi z Intrat kalkulacyi i szkod werefikacyi o powrot wydatkow prawnych i zrekonoskowanie tego co czasu rozprawy przozonym będzie z wolnością poprawy tey załoby. Datt 1818 februaryi 5go dnia Wożny świadożę iż tego Pozwu Kopia podalem dnia 6 februaryi r. t. w Folwarku Chreptowcach przyjętą ale dla nieumiejętnosci piśma nie podpisaną świadożę.

Przyjąłem Pozew Jerzy Fiedorowicz.

Roku 1818 meca februaryi 6 dnia Wożny niżej podpisany zeznają iż takowego Pozwu trzy kopie zgodne z oryginałem jedną W. Tomaszowi Gorlewskiemu R. Id. w majątności Chreptowcach, drugą dnia 7go W. Jerzemu Fiedorowiczowi w folwarku Ostrowszczyźnie w powiecie Sokolskim położonych oczewiscie, a WWIPanom Karolowi Tokaczewskiemu Szalewiczowey Antoniemu Witeksteinowi kupcowi Warszawskiemu Józefowi Gralfowi Paris w Galicyi, Kazimierzowi Narbutowi w Królestwie Polskim mieszkającym, Tomaszowi Reyzerowi, Antoniemu Lubowickiemu Alexandrowi Adamowiczowi Sędziemu Ziem. Ptu Grodzień. Grotkowskiemu, Mowszy kupcowi Grodzieńskiemu kupcowey nazwanej Warszawska w Białymstoku byłey Tomaszowi Łazarowiczowi Kassierowi Brzeskiemu orsz dalszym Kredytorom i Pretensoram iśko niewiadomym o mieyscu mieszkania do drzwi Sąd wch spraw Cywilnych Białostockiego i Sokolskiego powiatów z Instancyi W. Joachima Chreptowicza Szamb. b. Dworu Polskiego przybiwszy i oną do Gazet Kurjera Litewskiego umieścić dekluzując przed tenże Sąd podalem i o terminie rozprawy zawiadomilem.

Michał Horczak Wożny Powiatu Sokolskiego.

Roku 1818 meca Februaryi 7 dnia Przed aktami Białostockiego i Sokolskiego powiatowego spraw Cywilnych Sądu stanąwszy obecnie Wożny JPan Michał Horczak ten Pozew zeznal.

Assessor Franciszek De Ramer.
Sekretarz Józef Maciutowicz.

2 Niżej podpisany przez niniejsze ogłoszenie zawiadamia, iż kamienica o trzech piątrach, na ulicy Ostrobramskiej, pod Nrem 11 położona, do Aktorstwa W. Andrejowa odstawnego Artyleryi Cey Wachtera 6tey klasy i Kawalera należąca — Sprzedaje się na wieczność: i gdy już układy między kupującym, a sprzedającym stanęły. Jesliby przeto kto miał jakie pretensye i długi, na tey kamienicy oparte niech się raczy zgłosić do niżej podpisanego, przed terminem Sgo Jerzego terażniejszego roku dla pozyskania swoich pretensyi.

Jan Kanty Krosiński Adwokat Subsell. Ptu Wileńsk.

3 W majątku Hermaniszkach o mil ośm od Wilna, a trzy mile od Lidy, nieopodal goścince pocztowego, znajduje się ze wszelkiem uporządzeniem i naczyniem Hamernia młyn, o dwóch kolach, walusz z wodą najdostateczniejszą do zaaregowania na rok, lub na lat trzy, ktoby życzył wziąć Arędę ma się udać do majątku Hermaniszek dla obeyrzenia i zawarcia kontraktu.

Wyjeżdżają za granicę.

(Ogłasza się po raz drugi).

Ignacy Abramowicz Podpułkownik w. Polłch wspólnie z Andrzejem Listowskim, i służącym przy nich będącym Michalem Szarnasem, ogłasza się przez Gazetę Kurjera Litewskiego. Marca 2 dnia 1818 roku.